

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 6118249188
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6118249188.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: OsP doprava, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 37/A, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 45 976 741, zastúpeného Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou, so sídlom Horná 54, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Československé úvěrní družstvo, so sídlom v Českej republike, v Hradci Králové, Pražské Předměstí, Gočárova třída 312/52, IČO: 649 46 851, podnikajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky Československé úvěrní družstvo, pobočka Slovensko, so sídlom v Bratislave, Metodova 7, IČO: 36 866 750, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. augusta 2018, č. k. 41Cob/114/2018-155, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 20. apríla 2018, č. k. 60Cb/35/2018-40, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vedených Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor, okres Banská Bystrica, obec Banská Bystrica, katastrálne územie Radvaň, zapísaných na liste vlastníctva č. 5894, a to parcela C-KN č. 3310/4, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, výmera 8066 m², parcela C- KN č. 3310/9, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, výmera 21 m², parcela C-KN č. 3310/10, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, výmera 442 m², stavba, popis stavby: vrátnica so súpisným číslom 6583, nachádzajúca sa na parcela C-KN č. 3310/9, stavba, popis stavby: sklad muštov so súpisným číslom 6543, nachádzajúca sa na parcela C-KN č. 3310/10 a 4102/4. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalovaný si v reštrukturalizačnom konaní uplatnil pohľadávku, ktorá je zabezpečená záložným právom. Momentom prijatia reštrukturalizačného plánu súdom však došlo k zmene obsahu záväzku žalobcu a žalovaného. Žalobca podľa názoru okresného súdu osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ním a žalovaným tým, že žalovaný vykonáva úkony smerujúce k speňaženiu predmetu zálohu, hoci podľa predložených listín nebolo preukázané, že by sa žalovaný domáhal určenia neúčinnosti plánu na základe rozhodnutia súdu podľa § 157 ZKR. Rovnako nebola preukázaná skutočnosť, že by sa žalobca dostal do omeškania pri plnení reštrukturalizačného plánu, ani

skutočnosť, že by žalovaný doručil výzvu na zaplatenie splátky v dodatočnej lehote 30 dní.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým uznesením zo dňa 16. augusta 2018, č. k. 41Cob/114/2018-155, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôraznil, že neodkladné opatrenie je mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany, ktoré súd môže nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Potreba úpravy právnych pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca sa pri plnení reštrukturalizačného plánu dostal do omeškania, pretože nerealizoval platby v zákonom stanovených lehotách podľa reštrukturalizačného plánu, ale až na základe výziev žalovaného a napriek výzvam žalovaného na plnenie reštrukturalizačného plánu žalobca nesplnil 30-dňovú zákonnú lehotu na splnenie záväzkov, s ktorými bol voči žalovanému v omeškani. Ďalej uviedol, že je potrebné prisvedčiť názoru žalovaného, že splnenie záväzku uvedeného vo výzve na plnenie plánu zo dňa 23. októbra 2017, po zákonnej 30dňovej lehote nemá za následok opätovnú účinnosť reštrukturalizačného plánu a teda žalovaný môže pristúpiť k výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ zastáva názor, že odvolacie konanie je postihnuté vadou podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Túto vadu dovolateľ vidí v tom, že „napadnuté uznesenie vyvodzuje z dokazovania nesprávne a neúplné skutkové závery a skutkové zistenia sú následne podrobuje nesprávnemu právnemu posúdeniu, čo predstavuje zásadný zásah do práv žalobcu.“ V tejto súvislosti poukazuje na to, že výzva žalovaného zo dňa 23. októbra 2017 obsahovala požiadavku na zaplatenie splátky za obdobie 08/2017 a 09/2017 a doručená bola 26. októbra 2017, preto 30-dňová lehota na zaplatenie uplynula až 25. novembra 2017. Predmetné splátky boli zaplatené, ako to vyplýva z predloženého výpisu z účtu žalobcu aj žalovaného, dňa 6. novembra 2017 a 7. novembra 2017, to znamená, že sa tak udialo v rámci zachovania lehoty. Podľa dovolateľa z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, z akých skutočností vychádzal súd, keď dospel k záveru, že splátky neboli zaplatené v lehote 30 dní. Preto sa dovolateľovi javí rozhodnutie súdu ako svojvoľné a arbitrárne.

4. Dovolateľ upriamil pozornosť na to, že žalobca nebol súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k dôkazu žalovaného v podobe výpisov z účtov, čím boli porušené základné zásady konania, a to zásada rovnosti zbraní a kontradiktórnosť konania, a teda bolo mu odňaté právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Odvolací súd sa nijako nevyrovnal s objektívne preukázanou skutočnosťou, že žalobca dňa 6. novembra 2017 a 7. novembra 2017 uhradil obe splátky v zmysle reštrukturalizačného plánu, na ktoré bol vyzvaný výzvou zo dňa 23. októbra 2017. Pokiaľ odvolací súd inak hodnotil výpisy z účtov, mal dať žalobcovi možnosť sa k takémuto hodnoteniu vyjadriť ale najmä mal svoje skutkové zistenia, ktoré sú v priamom rozpore so skutočným stavom aj náležite odôvodniť.

5. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu s tým, že podľa neho dovolanie žalobcu svojím obsahom nie je prípustné. Žalovaný považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne. K tvrdeniu dovolateľa, že odvolací súd porušil jeho procesné práva uviedol, že proti neodkladnému opatreniu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo doručené žalobcovi, a ktorý sa k odvolaniu žalovaného vyjadril. Žiadnej zo strán konania nebolo znemožnené konať pred súdom nižšej inštancie a každá zo strán konania mala dostatočný priestor na obhajobu a preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný zastáva názor, že žalobca nesplnil riadne a včas nesplatené mesačné splátky pohľadávky vyplývajúce z reštrukturalizačného plánu spolu so zákonným príslušenstvom. Žalobca sa viackrát dostal do omeškania s plnením reštrukturalizačného plánu, a z tohto dôvodu bol viac krát žalovaným písomne vyzvaný v súlade s § 159 ZKR, aby plnil reštrukturalizačný plán. Žalobca aj napriek vyššie uvedeným výzvam na plnenie reštrukturalizačného plánu nesplnil 30

dňovú zákonnú lehotu na splnenie záväzkov.

6. Na vyjadrenie žalovaného zareagoval dovolateľ svojím vyjadrením, v ktorom uviedol, že pri plnení splátok v zmysle reštrukturalizačného plánu nevzniká omeškaním dlžníka s jednotlivými splátkami automaticky povinnosť platiť úroky z omeškania. Ďalej dodal, že dodatočná lehota má v prípade reštrukturalizačného plánu povahu obligatórnu, teda musí byť poskytnutá dlžníkovi vždy pokiaľ má nastúpiť právny následok v podobe neúčinnosti plánu. Aj podľa predloženej tabuľky žalovaným nemohli nastať právne následky podľa § 159 ZKR, nakoľko dlžník uvedené splátky uhradil v dodatočnej lehote (resp. pred jej uplynutím).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

8. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012). Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už res iudicata, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 C. s. p.).

11. Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

13. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie,

v čom spočíva táto vada (ods. 2).

14. Dovolanie v Civilnom sporovom poriadku prešlo zásadnou koncepčnou zmenou. Je koncipované, ako mimoriadny opravný prostriedok sporovej strany. Na základe teoretických úvah, doterajších skúseností súdnej praxe a na základe rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa určili dve základné úlohy, ktoré má dovolanie plniť:

a/ Náprava najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí. Zákon nerezignuje na požiadavku individuálnej spravodlivosti, dovolanie však pripúšťa len v prípade závažných procesných pochybení.

b/ Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Dlhodobou je riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry vnímané ako podstatný prvok napĺňania princípu právnej istoty. Naplnením tejto úlohy plní dovolanie aj celospoločenskú úlohu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1346).

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 420 C. s. p. v spojení s ust. § 431 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

16. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nesprávny postup videl v tom, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávne a neúplne zistených skutkových okolností, obsahujúce nesprávne právne posúdenie vecí, je arbitrárne a svojvoľné.

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

18. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

19. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania vecí (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

20. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania vecí v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol.

21. Dovolací súd poukazuje na to, že otázka výkladu (interpretácie) a aplikácie právnych predpisov na

zistený skutkový stav na základe vykonaného dokazovania je otázkou právneho posúdenia veci. Podľa názoru dovolacieho súdu, odvolací súd mal k dispozícii všetky potrebné podklady na to, aby vec právne posúdil. Dovolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že ani podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania a zakladajúcim prípustnosť dovolania, prípadné nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov, či nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993, 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Nová právna úprava na samej podstate uvedeného nič nezmenila. Najvyšší súd súčasne pripomína, že taktiež už aj podľa predchádzajúcej právnej úpravy súdna prax dospela k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa strane neznemožňuje ani eventuálnym nesprávnym právnym posúdením veci (R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). Na záver uvedeného dovolací súd uvádza, že vo vzťahu k dovolacej argumentácii žalobcu ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci, či vyhodnotenia dokazovania, je potrebné si uvedomiť, že prípustnosť dovolania založená na základe § 420 písm. f/ C. s. p. rieši konkrétnu procesnú vadu v konaní, nakoľko dovolacím dôvodom v tomto prípade môže byť len namietanie tejto konkrétnej procesnej vady (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Namietanie nesprávneho právneho posúdenia sporu je možné uviesť ako dôvod dovolania len pri dovolaniach prípustných v zmysle § 421 C. s. p. (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

22. Dovolateľ má ďalej za to, že v dôsledku uvedeného napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou nedostatočného odôvodnenia. K námietke dovolateľa o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

23. Štruktúra práva na odôvodnenie uznesenia je rámcovo upravená v ust. § 236 C. s. p., podľa ktorého v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

24. Ust. § 236 C. s. p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 378 C. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí sporové strany jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.

25. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

26. Dovolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu zistil, že nedošlo k procesnej vade konania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 236 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Odôvodnenie zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, jednotlivé časti odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň zakladá v súhrne jeho zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd

neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

27. Dovolací súd zároveň uvádza, že prípustnosť dovolania voči uzneseniu o neodkladnom opatrení podľa § 420 C. s. p. (z dôvodov zmätočnosti) je daná len v prípade, ak ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, o čo ide v predmetnej veci v reštrukturalizačnom konaní, po ktorom nenasleduje podanie žaloby.

28. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. procesne prípustné, a preto jeho dovolanie odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p.

29. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.